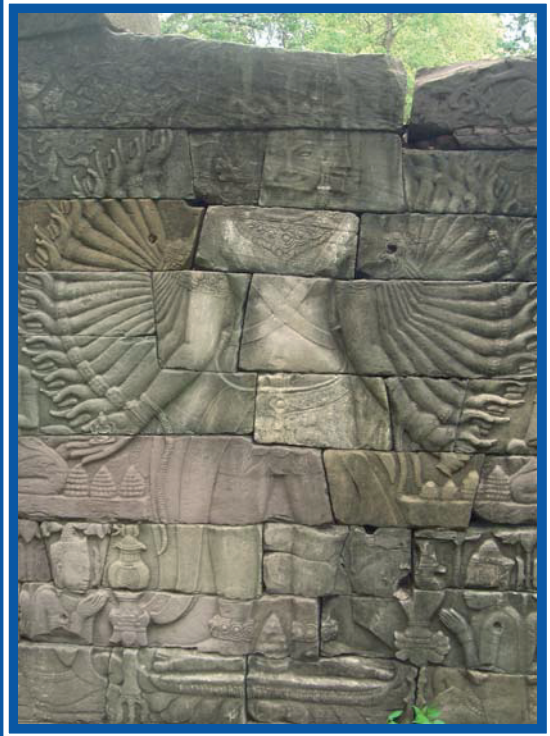

កំណាព្យអប់រំ

អាជ្ញាធរវិទ្យាល័យ

ដោយ បណ្ឌិតសភាចារ្យ ហង់ជួន ណារ៉ុន

ឆ្នាំ ២០២៥

អារម្ភកថា (បទកាកតិ)

១)	សុកមស្តុ
មានព្រះជយា	ស្នស្តីសព្វមុ-
សទ្ធាតិរា
គោរពញាតិមិត្ត ។	ដួលជីវ្យៃថ្លា
សូមលើកហត្ថា
២)	អរិយធម៌ខ្មែរ
ព្រហ្មញ្ញសាសនា	ជាតិយើងពូកែ
ភាសាគំនិត
អ្នកសាងអង្គរ ។	វប្បធម៌ពិតៗ
ឈាមជំរើពិធា
៣)	ខ្ញុំនឹងរាយរាប់
ឱ្យបានយល់ដឹង	ទុកជាសន្តាប់
ខំប្រឹងពូនគរ
ខ្មែរត្រូវការពារ ។	ខ្មែរពេញនគរ
មរតកបវរ
៤)	ប្រាសាទបុរាណ
សិល្បៈតន្ត្រី	ខ្មែរធ្លាប់ប្តើងថ្កាន
ប្រពៃណីជា
កូនខ្មែរត្រូវដឹង ។	គ្រប់ពេលវេលា
របាំទ្រព្យា

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២៥
បណ្ឌិតសភាចារ្យ ហង់ជួន ណារ៉ុន

អារម្ភកថា (បទកាកតិ)

១)	សូមលើកហត្ថា
បិតាមាតា	រំព្យកឧបការ
ប្រសើរលើសលន់
លើទ្វីបលោកា ។	លោកអ្នកមានគុណ
មហាសែនឆ្លន់
២)	ព្រះនាមហង់ជួន
ក្រោយថ្ងៃរំដោះ	ប្រាជ្ញាមាំមួន
ប្រាំពីរមករា
អប់រំឡើងវិញ ។	ទឹកចិត្តស្នេហា
ស្តារខ្សៀនសិក្សា
៣)	ពេលនេះបន្ត
ជារដ្ឋមន្ត្រី	តំណែងតំណ
អប់រំពេញលេញ
ដោយក្តីមោទនៈ ។	បិតាបំពេញ
ប្រៀបចិត្តពោរពេញ
៤)	ប្រាំឆ្នាំកន្លង
កំណែទម្រង់	កិច្ចការប្រឡង
បន្ថយឧបសគ្គ
លាន់ឮដូចផ្កា ។	បានជោគជ័យជាក់
មិននៅស្ទើរស្លាក់
៥)	ដំណើរទៅមុខ
សាងដំនានថ្មី	ធនធានឈានមុខ
ពូជពង្សអង្គរ
ធានាស្តុកស្តម្ភ ។	មូលដ្ឋានគាំទ្រ
ទូទាំងនគរ
៦)	ធ្វើច្រើនឈប់តិច
ស៊ូទ្រាំនឿយហត់	បំពេញភារកិច្ច
អំណត់លត់ដំ
អប់រំប្រសើរ ។	វិះគិតរៀបចំ
ជ្រោងសសរស្តម្ភ

៧)	សតវត្សរ៍២១
បច្ចេកវិទ្យា	ត្រូវពូនជ្រំជ្រួយ
ជំនាញបម្រើ
ជាឌីជីថល។	សមត្ថភាពប្រើ
សព្វការសារពើ
៨)	វិនិយោគអប់រំ
ជំរុញបង្កើន	ជាធនធានធំ
សមិទ្ធផល
នាយុគសម័យ។	ជូនជាតិសកល
មិនអាចស្តប់ស្តល់
៩)	សូមកោតសរសើរ
លោកគ្រូអ្នកគ្រូ	ចំពោះដំណើរ
គរុសិស្សក្តី
ទុកជាសាវតារ។	ប្រឡងថ្មីៗ
រួមមានស្នាដៃ
១០)	អប្បមាទជំនួយ
គ្មានលួចចម្លង	អនុរក្សប្រឹងជួយ
គ្មានយកឯកសារ
គ្មានការបែកធ្លាយ។	ទាន់សភាពការណ៍
សុវត្ថិវិញ្ញាសា
១១)	អរគុណ អរគុណ
លទ្ធផលប្រឡង	ភារកិច្ចធ្ងន់
ឆ្នាំនេះពណ្តារាយ
ទទួលសាទរ។	យើងបានរែកស្តាយ
ប្រជារីករាយ
១២)	កុសលខ្ញុំសាង
គ្រប់ផ្នែកពាក់ព័ន្ធ	សូមជូនសំណាង
និង អ ប ព
ជោគជ័យគ្រប់គ្រា។	សួស្តីបវរ
គោរពជូនពរ

ទីស្តីការក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២៥
លោកជំទាវ ចន់ សាអ៊ឹម
អនុរដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

សម្បត្តិ វិទ្យុសម្បត្តិខ្មែរ

១)	ជនជាតិខ្មែរ
មានឈាមជ័រ
ត្រូវខិតខំ
ខ្មែរគ្រប់ប្រាណ	លឿព្វកែ
អារ្យធម៌
អភិរក្ស
ត្រូវព្យាយាម	ខាងវប្បធម៌
ពីបុរាណ
ឱ្យថ្កើងថ្កាន
ចងសច្ចៈ ។
២)	ប្រវត្តិសាស្ត្រ
ត្រូវរិះរក
ពីហ្វូណន
រួមធនៈ	ពង្សវតារ
សិក្សារៀន
មកចេនឡា
វប្បធម៌	ចារទុកមក
ធម្មៈ
លិទ្ធិបុរៈ
ពីទេពី ។
៣)	អក្សរខ្មែរ
ជាកាសា
មានសិលា
ពេញប្រើថពី	យើងត្រូវតែ
ចាស់វស្សា
ចារឹកទុក
ទុកជាទី	ថែរក្សា
នៅអាស៊ី
ដែលគ្មានពីរ
ពីព្រេងព្រីទ្ធ ។
៤)	អន្តរមុនី
កើតខ្មែរចាស់
ជូនតាខ្មែរ
ឯសំស្រ្កឹត	និវាសដ្ឋាន
ដែលកែផ្លាស់
យកទៅកែ
ជាពិសិដ្ឋ	ដំបំណាស់
ពីសំស្រ្កឹត
ជាខ្មែរពិត
និងទេវា ។
៥)	ខាងសាសនា
មាំមោះមុត
វត្តគំនូរ
ខ្មែរគ្រប់គ្នា	ព្រះព្រហ្មញ្ញ
ជាជំនឿ
សិលាចារ
ចេះទំពា	និងព្រះពុទ្ធ
ពីឥណ្ឌា
រីកពុះពារ
ដោយមេត្រី ។

៦)	ប្រាសាទខ្មែរ ក្បាច់រចនា មានអូរកែវ ដែលគប្បី	ព្រះវិស្ណុ បឋមិក្យា កំពង់ផែ អភិរក្ស	នៅភ្នំដា អង្គរឃុំ ដីល្អាញឃុំ អារ្យធម៌ ។
៧)	ទឹកមេគង្គ សម្តុបុរៈ ស្តេចនគរ បញ្ចពណ៌	ពីស្ទឹងត្រែង លិទ្ធិបុរី តវត្ត ស្រស់បវរ	វិគ្គារ ដែនវប្បធម៌ ផ្សព្វផ្សាយធម៌ ដែនវម៌ ។
៨)	ចិត្រាសេន ដូចតន្ត្រី មានសិលា សម្គាល់យ័ន្ត	វិរក្សត្រ បុត្រព្រះបាទ ចារឹកអម ជាសីមា	មហេន្ទ្រ វិរវត្ត ដោយអាត្ម័ន ដែនបុរៈ ។
៩)	សតវត្ស សំបូរី ន្ទ្រសានវត្ត មានតេជៈ	ទីប្រាំពីរ ព្រៃគុកក្បាល ព្រះរាជា អាណាចក្រ	ធានីថ្មី សានបុរៈ ដូចសិរៈ ដែនទាំងអស់ ។
១០)	រូបសម្ផស្ស កតញ្ញត មានគុណធម៌ ព្រះទ័យស្មោះ	ស្រស់ត្រកាល ធម៌ប្រគ្យក្ស អក្សរសាស្ត្រ គ្មានឱរស	និងស្មោះស្ម័គ្រ រដ្ឋបុរស ចេះឥតខ្ចោះ ណាអាចធៀប ។
១១)	សិល្បៈប្រា ហាន់ជយោ មហាក្សត្រ ពលានុភាព	សាទព្រៃក្មេង មានទំនោរ កវីវម៌ បីដូចភ្នំ	បយ័ង្កោ សុក្រិតភាព ២គ្មានប្រៀប ព្រះសុមេរុ ។

១២)	ជ័យវរ្ម័ន៍	ទី១បាន	ឡើងសោយរាជ្យ
	ធានីរាជ	នៅអម	វេន្រ្តបុរេ
	ជឿសាសនា	លិង្គឥសូរ	គ្មានងាកអ
	ព្រះបុព្វ	កម្រតាង	អញសូយម្តុ។
១៣)	រចនា	បថអណ្តែត	លើប្រាសាទ
	សមមាត្រ	សមតា	បានគិតគូរ
	ទេវស្ថាន	សក្ការៈ	ពីវត្តកូ
	ព្រះសម្ត	ក្រុងបុរាណ	នៅក្រចេះ។
១៤)	ខ្មែរបង្កើត	បានលេខសូន្យ	ចាស់ជាងគេ
	ឥតរៀបវារ	ដើម្បីផ្សំ	ជាចំណេះ
	ទួលកំណប់	ត្រពាំងព្រៃ	ខេត្តក្រចេះ
	សព្វថ្ងៃនេះ	តម្កល់ទុក	រៀនបន្ត។
១៥)	សតវត្ស	ទីប្រាំបី	មានបញ្ហា
	ដោយសារចា	រីកមានពីរ	តែអក្សរ
	ខុសគ្នាខ្លាំង	ពីខ្មែរចាស់	មុនអង្គរ
	ជាអក្សរ	ស្រស់បរិ	ផ្សេងគ្នាពីរ។
១៦)	លុះព្រះបាទ	ជ័យវរ្ម័ន៍	ទិវង្គត
	រាជវង្សផុត	ដោយព្រះនាង	ជ័យទេវី
	ឡើងសោយរាជ្យ	ហើយបន្ត	ដែនប្រីថពី
	បែកជាពីរ	សង្គ្រាមញី	ក្លាយជាវាល។
១៧)	សតវត្ស	ទីប្រាំបួន	យុគសំខាន់
	ជ័យវរ្ម័ន៍	ទី២ស្តេច	ម្ចាស់ចក្រវាល
	ជាទេវរាជ	ភ្នំគូលែន	ដីត្រកាល
	អភិបាល	ពីកេរកាល	គ្រងទុកដាក់។

១៨)	គេមិនឃើញ ខ្មែរគប្បី នយោបាយ អាណាចក្រ	មានចារឹក រូបរួមជា និងដែនដី អង្គរសេក	ចារជាថ្មី អាណាចក្រ ដោយស្មោះស្ម័គ្រ រាជឥន្ទ្រ ។
១៩)	អង្គរថ្មើង ស៊ូអង់អាច ចាត់ពិធី សក្ការៈ	ព្រោះខ្មែរយើង ក្រាហ្គណ៍ សិវ - ទេវរាជ និងជាអ្នក	មានអ្នកប្រាជ្ញ កែវឈ្យ លិង្គសិវៈ បុរោហិត ។
២០)	រចនាបថ ផុសកក្រើក តក្កកម្ម ដូចនិមិត្ត	ភ្នំគូលែន ជាសិល្បៈ មានកម្ចី ពីអាកាស	រស់រវើក ល្អវិចិត្រ ច្នៃប្រឌិត ស្ថានព្រះឥន្ទ្រ ។
២១)	ភាសាខ្មែរ ដូចមានចា វង្ស១ មានបំណិន	ចាស់អង្គរ រីកព្រះគោ ឥស្សរ សាងប្រាសាទ	លើសិលា រាជ្យព្រះ ឥន្ទ្រ - អង្គអមរិន្ទ រាជបាគង ។
២២)	រចនាបថ ដូចព្រះប្រោះ សត្វមករ គ្រុឌចម្លង	ព្រះគោថ្មី ផ្តែរចម្លាក់ វេញត្របាញ់ ឱ្យព្រះឥន្ទ្រ	ល្អឥតខ្ចោះ ឥតមានឆ្គង នាគរាជផង ដិះដីរី ។
២៣)	ហរិហ ស្រស់គ្មានពីរ ឥន្ទ្រត កើតជោគជ័យ	រាលយ មានបារាយណ៍ ដាក់នី កម្ពុជទេស	ជាធានី លើលោកី រួមក្តី ប្រាសាទរាជ ។

២៤) លុះព្រះបាទ
សង្គ្រាមធុត
គឺព្រះបាទ
អធិរាជ

២៥) បារាយណ៍ថ្មី
សាងសង់ដាក់
ភ្នំបាខែង
ឧទ្ទិសស្ម័គ្រ

២៦) គួអក្សរ
ល្អលើសស្រី
រាងរាវ្យត
គ្រឿសិទ្ធា

២៧) ភ្នំបាខែង
ចំមណ្ឌល
លើកំពូល
មិនពិកាល់

២៨) ស្តេចហាស៍-
ជាបុត្រច្បង
តែព្រះអង្គ
អនុជគ្រឿ

២៩) នៅកោះកេរ
ចតុស្តម្ភ
សាងប្រាសាទ
ជាដីពចរ

សន្តតម្ម
ជួយស្តេចថ្មី
យសោវ-
នៃធានី

យសោធន
នៅកណ្តាល
រាងសាជី
ព្រះមាតា

ស្រស់បវរ
គ្មានអ្វីដូច
ដូចកិន្តរ
សូស្តិទា

ចេនាបថ
រាជធានី
ព្រះសុមេរុ
ឈានទៅដល់

វត្ត១
បន្តវេន
បានគ្រងរាជ្យ
ល្បីសានឡើង

មានព្រះបាទ
ធូលីជេង
ធំកណ្តាល
អាណាចក្រ

ទ្រង់សុគត
ឡើងសោយរាជ្យ
ម្នីធិរាជ
យសោធរៈ ។

រតដាក់
លលៃលក្ខ
ទីពំនាក់
និងបិតា ។

គួរបេតិ
កន្តិដ្ឋា
ពីស្នាក់
ជយបានយល់ ។

ប្រាសាទថ្មី
ទីមង្គល
មានរហ័ពល
រជ្ជកាលថ្មី ។

ជួយឡើងគ្រង
មានស្នី
ពេលដីខ្ចី
គ្រងបន្ទ ។

ជ័យវត្ត
ប្រះកម្រ
វាលលំហ
ថ្មីបុរាណ ។

៣០) **នោកគតិរ**

ជាវិថី

មានចម្លាក់

ទុរយោធនៈ

៣១)

តែវិបត្តិ

លើកតម្កើង

រាជធានី

កវិទ្យា

៣២)

សិលាចា

ជាកាព្យតួ

រួមមេត្រី

ដែលគិតគូរ

៣៣)

ភ្នំសណ្តាក

ពីព្រេងនាយ

សំស្រ្តីត

គម្ពីរវេទ

៣៤)

សិល្បៈខ្មែរ

មានវិមាត្រ

ឯមេបុណ្យ

ព្រហ្មសាសនា

៣៥)

ជេន្ទ្រវង្ស

ស្រស់ដូចស្រី

បរិសុទ្ធ

ស្តម្ភឥតខ្ចោះ

គឺជាទី

ទៅប្រាសាទ

នារតៈ

ពលរាមៈ

ស្នងរាជ្យវង្ស

បុត្រទី២

មក**យសោ-**

សិវាចារ្យ

រីកចំក្រុង

រឿងនិទាន

នាង «**មេរា**»

ពីប្រវត្តិ

ប្រាសាទថ្មី

«**គិរមុនៈ**»

មានពណ្ណរាយ

ផ្តល់ចំណេះ

វៀរម្រមដែរ

សមាមាត្រ

ខាងកើតវិញ

ចារពាក្យកាព្យ

ដូចព្រះចន្ទ

ទេពអប្សរ

សន្តានរាជ

សមជាបុត្រ

ធានីថ្មី

ភូម្តើងប៉ាន

ទេវស្ថាន

និង**ភិមៈ** ។

បានកើតឡើង

រាជ្យេន្ទ្រ

ធម្មរៈ

ជារាជគ្រូ ។

បក្សីស្លឹក

ពី«**កម្ពុ**»

ស្វាយម្តុ

កម្ពុជទេស ។

ល្បីសុសសាយ

អាទិទេព

ចារកាព្យទេព

ដល់ខេមរា ។

ជាប្រាសាទ

ក្បាច់រចនា

ស្រស់ដូចផ្កា

មានសម្រស់ ។

ពេញបូមី

កូរទឹកដោះ

វង្សស្ម័គ្រស្មោះ

ព្រះនគរ ។

<p>៣៦) បន្ទាយស្រី ជាបុរៈ ពណ៌ផ្កាយក ព័ទ្ធដោយគូ</p>	<p>កវីយន្ទ- និវាសស្ថាន ល្អវិសេស ដូចគំនូរ</p>	<p>វរាហៈ ព្រះឥសូរ ខាងក្បាច់ក្បូរ ស្រីគ្រប់លក្ខណ៍ ។</p>
<p>៣៧) ផ្តែរប្រាសាទ សសរស្តម្ភ សសរពេជ្រ សិង្ហសីហៈ</p>	<p>យ៉ាងសុក្រិត មានលាយទ្បំ រាងអដ្ឋកោណ នាគពត់ពេន</p>	<p>ជិតឧត្តម ភ្លឺទំពាក់ និងនរៈ រូបរាហូ ។</p>
<p>៣៨) ព្រាហ្មណ៍បង្រៀន ចេះជ្រៅជ្រះ គម្ពីរវេទ តន្ត្រយូរ</p>	<p>អក្សរសិល្ប៍ ចេះដឹកនាំ វេទង្គៈ វេយ្យាករណ៍</p>	<p>អក្សរសាស្ត្រ ជាគំរូ អាគម្ម សិល្បៈទាន ។</p>
<p>៣៩) សក្តិមាន៤ ព្រាហ្មណ៍ត្រិណេត ជាតួឯក ប្រទេសបាន</p>	<p>ព្រាហ្មណឯក ចត្វាវិ បានចូលរួម ប៉ុប្លើងប៉ាន</p>	<p>ព្រាហ្មណទោ ចារ្យប្រធាន វិភាគទាន អារ្យធម៌ ។</p>
<p>៤០) ជ័យវម៌្ម ព្រាហ្មណ៍កម្រ រៀបពិធី នៅយសោ</p>	<p>បញ្ចពិធី បន្តជួយ «មហាន្ទរ» ធម្មៈ</p>	<p>ឡើងបន្ត ស្តេចមានធម៌ «ទីក្សា»ជ័រ រាជធានី ។</p>
<p>៤១) កូនមន្ត្រី ខំសិក្សា សាងប្រាសាទ ទុកជាទី</p>	<p>រៀនជាមួយ មានឱហាត ឆ្លាក់ចម្លាក់ សក្ការៈ</p>	<p>នឹងអាចារ្យ ចេះសំភី លើប្រើថ្មី បូជាព្រះ ។</p>

៤២)	មើលវិមាន ព្រះវិហារ សំស្រីត បួងសួងព្រះ	អាកាសផុស តាកែវមាន បណ្តុះចិត្ត សូមជម្នះ	លើវេហាស៍ ចារឹកព្រះ ឱ្យខ្មែរឈ្នះ ឈ្នះអស់មារ។
៤៣)	សិវាទារូ បញ្ចពណ៌ តពុជពង្ស រាជកុលា	អធិការ ចេះអស់ធម៌ ព្រាហ្មណ៍ សិវ- មហាមន្ត្រី	ខាងសីលធម៌ មហិមា កែវឈ្យា ផ្នែករោម។
៤៤)	សតវត្ស ឧទយា- កលិយុគ ជ័យវរ-	ទី១១ ទិក្សវត្ថុ ដណ្តើមរាជ្យ វត្ថុនិង	ចូលមកដល់ ឡើងក្បែង លើផ្ទៃក្រោម សុរិយា ។
៤៥)	ព្រះអាទិត្យ ព្រះបាទ សូ- មាននាម ឯក ព្រះរាជា	តាមការពារ រូតវត្ថុ ភ្នំដងរែក អភិសេក	បែងសែងសូ ខំពុះពារ មិនរួញរា ជាចក្រពត្តិ។
៤៦)	យុទ្ធវិទូ ខ្មែរថ្លើងថ្កាន សាងប្រាសាទ លែងប្រាស់ព្រាត់	ដឹកនាំសឹក រូបរួមជាតិ ដែនសុវណ្ណ ពីគ្រួសារ	ដ៏ចំណាន ប្រតិព័ទ្ធ ភូមិហ៊ុមព័ទ្ធ សន្តិភាព។
៤៧)	កោះនាហ្មឺន មិនឱ្យក្បត់ ត្រូវសម្តែង ស្តេចទ្រង់ជ្រាប	សព្វមន្ត្រី ព្រះរាជា ពីក្តីស្មោះ ដោយកម្ចាត់	ដឹកសម្បជ ភក្តីភាព យ៉ាងសុភាព ជនតិរិយ។

៤៨)	រាជគ្រូស- មានគំនិត ព្រះរាជា រួមមេត្រី	ទានសិវ អភិសេក ព្រះនាម វិ- មានភក្តី	អ្នកបណ្ឌិត នឹងបួនស្រី លេក្សី ស្មោះគ្រប់គ្រា ។
៤៩)	ទូលបង្គំ សុខចិត្តបួរ ស្វាមីកក្រ លុះសុរិយា	សូមសច្ចា ជីវិតលុះ មហាក្សត្រ និងព្រះចន្ទ	កត្តញ្ញ អស់សង្ហារ ព្រាហ្មណាចារ្យ ផុតរលត់ ។
៥០)	ប្តេជ្ញាច្បាំង គម្លែងហ៊ាន បម្រើការ ស៊ូមិនរត់	ខ្មាំងសត្រូវ ច្បាំងតទល់ ពារដោយចិត្ត សុខចិត្តស្លាប់	ដែលឈ្លានពាន ចិត្តមោះមុត បរិសុទ្ធ ទាំងក្រុមពួក ។
៥១)	សូមសច្ចា មិនគោរព សាមសិបពីរ ដរាបណា	ប្រណិធាន ពាក្យសម្បថ អស់កាលយូរ នៅអាទិត្យ	មហាក្សត្រ ធ្លាក់នរក ដូចដូជក និងព្រះចន្ទ ។
៥២)	ប្រាសាទឃ្លាំង លើវេហាស៍ « ត្រី គិខ ល្អដូចចន្ទ	ព្រះវិហារ ដូចបក្សា រេត្វរ» គោបុរៈ	បដិមា ហើរមកកាន់ មានកំណាន់ បញ្ចពិធា ។
៥៣)	កវល័យ រួចផ្តៃផ្តាំ សាងបន្ត ក្បូរក្បាច់ពិត	ព្រះសិវៈ ខេមរជន ព្រះបាទ ខ- ពិពណ៌នា	ដៃ១០រាំ ឱ្យប្រតិស្ន ទយានិក្ស ទៅកថា ។

៥៤)

ព្រះអង្គបាន

នៅក្នុងរាជ្យ

ទិវាករ

តទ្រេស្វៈ

៥៥)

ភ្នំជីសូរ

ប្រតិព័ទ្ធ

អាទិទេព

មិនរោត

៥៦)

បាត់ដំបង

ចម្លាក់ថ្ម

សិវលិង្គ

«ជយក្សត្រៃ»

៥៧)

វត្តឯកភ្នំ

មានចារឈ្មោះ

អ្នកកសាង

បាននៃបនិត្យ

៥៨)

លុះព្រះបាទ

ខន័យា-

សាងប្រាសាទ

ខ្លាំងខួបខ្លាច

៥៩)

ស្តុកកក់

ចារខ្មែរចាស់

អក្សរសិល្ប៍

ជួយបញ្ជាក់

លើកតម្កើង

មានអ្នកចេះ

កវិទ្រូៈ

សូមឱ្យកើត

គ្រីស្ទយ័រ

ប្រាង្គប្រាសាទ

សែងតារា

ចង់កើតទៀត

ជាវិស័យ

នៃប្រាសាទ

«**សូរិយ**

ជាព្រះនាម

ជាបណ្តាំ

យោគិស្វ

និមបុរៈ

ទេពអប្សរ

សូរ្យវង្ស

ទិត្យវង្ស

នៅ**តិម័យ**

ខ្មែរសុខដុម

ទីប្រជុំ

ដោយព្រាហ្មណ៍**ស-**

សំស្រ្តីត

ពង្សាវតារ

អស់អ្នកប្រាជ្ញ

ដ៏អស្ចារ្យ

ចេះតាថា

ជាខ្មែរទៀត ។

ប្តូរត

មិនចង់ឃ្លាត

រះព្រោងព្រាត

ជាជាតិខ្មែរ ។

នៃអង្គរ

បាសេតខ្មែរ

មេស្វរៃ»

ប្រាសាទពិត ។

សិលារស់

របណ្ឌិត

ចងជាប់ចិត្ត

ស្ថានសួគ៌រាជ្យ ។

ទិវង្គា

ឡើងសោយរាជ្យ

រីកអំណាច

ក្នុងបុរៈ ។

ប្រវត្តិសាស្ត្រ

ទានិច

កាព្យទេវៈ

កម្ពុជរាជ្យ ។

៦០) ព្រះបាទ**មរ**
ឡើងសោយរាជ្យ
ក្លាយទៅជា
ចាំចេះស្នាត់

៦១) មានតែព្រាហ្មណ៍
ដែលជាអ្នក
ចាត់តាំងស្រុក
ជាកំស្តង់

៦២) ខ្មែរចាស់ក្លាយ
ជួយលើក
ប្រទានដី
តែខ្មែរចាស់

៦៣) **មេត្តា**
តោហិក
ខ្ញុំប្រាថ្នា
ខំប្រព្រឹត្ត

៦៤) ព្រះ**ហន្ថ**-
តែអំណាច
រាជវង្សថ្មី
តារា:

៦៥) **ទិវាករ**
ជួយកម្លាំង
ហើយជួសជុល
ព្រះបាទជ័យ

មេស្វរៈ
នៅ**មហេ**-
មហាក្សត្រ
គម្ពីរមន្ត

ពីសន្តាន
រៀបពិធី
ប្រតិស្ឋាន
បុរោហិត

ជាភាសា
កត់ត្រាទុក
តាំងលំនៅ
កម្ចីច្រើន

មេស្មិម
មូលេទ្រុតមី
កើតមកនៅ
អំពើល្អ

វង្ស័ព
បានបាត់ទៅ
ជ័យវង្ស
ដូចព្រះចន្ទ

បណ្ឌិតត្រូវ
ជាព្រះគ្រូ
និងស្ថាបនា
មានអនុជ

ទេវរាជ
ទ្រូបព័ត
ចក្រពត្តិ
សូត្រសំដែង ។

កែវវង្ស
កម្រតេង
ព្រះកម្លែង
ចេះយ៉ាងច្បាស់ ។

ចារចារឹក
ប្រវត្តិសាស្ត្រ
តារាសាស្ត្រ
ពីសំស្ក្រឹត ។

លាវាសា
បុណ្យមានឫទ្ធិ
កម្ពុជាពិត
ថ្វាយសិរី: ។

ឡើយសោយរាជ្យ
មហិធរ:
មានតេជះ
ពេញបូរមី ។

បានតែងតាំង
អង្គចក្រី
ប្រាសាទថ្មី
ស្នងប្រើថី ។

<p>៦៦) ព្រះនាមចរ- អភិសេក អាណាចក្រ នម្មបតី-</p>	<p>ឈិនវង្ស វិនយេ- អង្គរមាន ព្រះវង្ស</p>	<p>ពុទ្ធតម្រេក ព្រះលក្សិ រាជវង្សពីរ នៅអង្គរ។</p>
<p>៦៧) ខាងសិល្បៈ ផ្កាលាក់ខ្លួន មានកំផែង នាគលម្អ</p>	<p>សាងប្រាសាទ ប្រាសាទភ្នំ គោបុរៈ បញ្ចពណ៌</p>	<p>មានបាពួន មានទម្រ ស្រស់បវរ ក្បាច់រុក្ខជាតិ។</p>
<p>៦៨) ក្បាច់បាពួន ទុកបម្រុង យកទៅសាង វិល្លិរុក្ខជាតិ</p>	<p>មានហោជាង រចនា ព្រះវិហារ យកលម្អ</p>	<p>កន្ទុយជ្រុង ភ្លឺធម្មជាតិ ទីបួនទៀត គោបុរៈ។</p>
<p>៦៩) សូរិយា បើកទំព័រ រូបរួមជាតិ ត្រចែងរះ</p>	<p>លើមេយា សករាជថ្មី ជាធ្លុងមួយ សូរ្យ-</p>	<p>បញ្ចពណ៌ តារាវៈ សែងត្រចះ វង្ស២។</p>
<p>៧០) សាងរន្ទរ ព្រះពិធុរ ធម្មានន្ទ គួរជាទី</p>	<p>ទេវស្ថាន ប្រាសាទចៅ បដិមា មនោរម្យ</p>	<p>ព្រះវិស្ណុ សាយទេវទី ល្អគ្មានពីរ លើផែនដី។</p>
<p>៧១) ទិវាករ រួមរក្សវីត មានពុទ្ធិ លើលោកិយ</p>	<p>ព្រាហ្មណ៍កម្រ ភក្តីភាព ចិបុលិ បម្រើក្សត្រ</p>	<p>បណ្ឌិតពិត មានបារមី ស្អាតលើសស្រី ប្រាំព្រះអង្គ។</p>

៧២)	ធូលីសើង	កម្រុមតេជ	ជាងារថ្មី
	កក្រើប្រិមប្រិយ	រាងរាជសី	ចិត្តអាចអង់
	ដឹកប្រឡាយ	សាងស្រះទឹក	ដោយផ្ចិតផ្ចង់
	ល្អត្រចង់	សេដ្ឋកិច្ចរីក	ជាតិថ្កើងថ្កាន ។
៧៣)	ប្រាសាទខ្មែរ	ឈានទៅដល់	កំពូលហើយ
	ឱខ្មែរអើយ	សាងប្រាសាទ	ពីបូរណ
	គួរស្ងប់ស្ងែង	រំភើបចិត្ត	ឥតឧបមាន
	ក្នុងលោកគ្មាន	ទេវស្ថាន	ល្អពិតៗ ។
៧៤)	ក្បាច់ចម្លាក់	ឆ្លាក់រចនា	បថអង្គរ
	ស្រស់លម្អ	កំពូលប្រាង្គ	បញ្ចពិធា
	ទេពអប្សរ	រាំកំដរ	វិបតិ
	រំជួលចិត្ត	ស្ថានព្រះឥន្ទ្រ	និងទេវៈ ។
៧៥)	ថែវប្រាសាទ	លម្អដោយ	ផ្ទាំងចម្លាក់
	ដែលមានឆ្លាក់	រឿងរាមកេរ្តិ៍	ការតៈ
	ចម្លាក់លៀន	ចម្លាក់លោត	អប្សរៈ
	ទិវាករៈ	ជាកំពូល	បញ្ញាញាណ ។
៧៦)	ស្តេចបន្ត	ឆរណី-	ព្រះវរុណ
	សោធន៍	ពុទ្ធសាសនិក	មហាយាន
	អង្គទី២	ព្រះធរណី	បុត្រក្លាហាន
	ពេលនោះមាន	អ្នកជ្រែករាជ្យ	ស្តេចសុគត ។
៧៧)	ជយវម៌ន	ព្រះអម្ចាស់	ជាមេទ័ព
	គ្មានទេទ្រព្យ	មានតែចិត្ត	ស្មោះមោះមុត
	ចេញទៅច្បាំង	នៅចម្បាំង	គ្មានតក់ស្លុត
	ចប់ប្រយុទ្ធ	ពេលត្រឡប់	ហួសពេលហើយ ។

៧៨)	ត្រិតូរនា យកអំណាច រាស្ត្រភ័យភិត ខ្មែរចុះខ្សោយ	ទិត្យវម៌្ម គ្មានកោតខ្លាច បាត់សាមគ្គី ខ្មាំងសត្រូវ	បានជ្រែករាជ្យ បន្តិចឡើយ ទុក្ខគ្មានស្បើយ ចូលឈ្នានពាន ។
៧៩)	ចុងសតវត្ស បុកសម្រុក ជយវជន ជោគជ័យបាន	ទី១២ វាយអង្គរ វាយទ័ពចាម អភិសេក	ចាមវាយលុក ទាំងបំពាន ដែលទន្ទ្រាន ជារាជា ។
៨០)	ជយវម៌្ម ប្រសូតពី មាតានាម ស្អាតដូចជា	ទិវ្រាហិរ វង្សក្សត្រិយ៍ «ត្រីជយវម៌្ម ដួងព្រះចន្ទ	ស្តេចធរណី «ត្រីកម្ពុជ» ខាមណី» ភ្នំហែមពាន្ត ។
៨១)	សម្តីទ្រង់ ព្រះហឫទ័យ ព្រះបិតា ទី២ បាន	ពីរោះដូច ស្រឡាញ់សត្វ ធរណីវ្រុ ឡើងសោយរាជ្យ	តូរ្យតន្ត្រី មិនបំពាន ជាព្រះនាម មហិធរៈ ។
៨២)	ព្រះអង្គជា ជឿព្រះពុទ្ធ មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ មានវិរៈ	ព្រាហ្មណ៍ប្រសើរ រូបសម្ផស្ស ក្រអូបសាយ ភាពអង់អាច	ដើរដូចគ្រុឌ ដូចសិរៈ ជាទេវៈ និងប្រាជ្ញា ។
៨៣)	ជយវម៌្ម មានកម្លាំង ដូចជីវី ដូចបក្សា	ទិវ្រាហិរ មហិមា ប្រជាប្រិយ ហិចហោះហើរ	ពូជចម្បាំង ព្រះចេស្តា ហើយភ្លៀវភ្លា លើអាកាស ។

៨៤)	សេចក្តីសុខ ជាទុក្ខទ្រង់ បញ្ញាញាណ ចេះយ៉ាងច្បាស់	ទុក្ខប្រជា សុខព្រះអង្គ ចំណេះដឹង សំស្រ្តីត	ទ្រង់យល់យង់» តែងប្រកាស ខ្ពង់ខ្ពស់ណាស់ យុទ្ធចម្បាំង ។
៨៥)	ស្តេចបានសាង ល្អឥតពីរ តំណាងលោ ខ្មែរលែងច្បាំង	អង្គរធំ លើធរណី កេសូរៈ សាងប្រាសាទ	រាជធានី ឱ្យខ្មែរខ្លាំង ជាកម្លាំង ច្រើនសន្តិក ។
៨៦)	មានបាយ័ន តាសោមធំ បន្ទាយធ្មរ ជ័យមានប្រទ្វិ	មានស្រះស្រង់ បន្ទាយក្តី បាណគព័ន្ធ ធម្មសាលា	មានតាព្រហ្ម ព្រះខ័នប្រទ្វិ ជ្រុងប្រសិទ្ធ ព្រះពុទ្ធពាន់ ។
៨៧)	រចនា ជាតិខ្មែររស់ សាលារៀន ខ្មែររួសរាន់	បថបាយ័ន ព្រោះខ្មែរមាន ផ្តល់ចំណេះ ជ្រះថ្លាក្នុង	សិល្បៈខ្ពស់ បញ្ញវន្ត ចេះគ្រប់គ្រាន់ ពុទ្ធសាសនា ។
៨៨)	ធម្មកាយ ជាការថ្វាយ មហេសី ដូចជាផ្កា	សម្តោកកាយ បង្កំពុទ្ធ ត្រីរលេ- ព្រះសុមេរុ	និម្មាណកាយ កិស្សរា ព្រះទេវា និងគង្គា ។
៨៩)	ទ្រង់ជាក្សត្រិយ៍ មានបីតិ ថ្វាយតង្វាយ មហិមា	មានសិទ្ធិ ស្មោះស្វាមី ព្រះជិនស្រី រួចយាងចូល	និងប្រើតិ រាល់ទិវា បដិមា ព្រះនិព្វាន ។

<p>៩០) មហេសី គេកោតខ្លាច ព្រះនាងស- គ្រូបង្រៀន</p>	<p>អង្គទីពីរ ព្រោះចំណេះ ទ្រូទេវី នៅតាព្រហ្ម</p>	<p>ជាអ្នកប្រាជ្ញ ចេះលើសព្រាហ្មណ៍ ជាព្រះនាម ធម៌ព្រះពុទ្ធ ។</p>
<p>៩១) ពុទ្ធសាសនា កិសួរៈ ពោធិសត្វ ច្បាំងព្រះពុទ្ធ</p>	<p>មហាយាន បារមិតា សង្គ្រោះលោក នៅពេលចប់</p>	<p>ត្រៃរតនៈ និងព្រះពុទ្ធ គ្មានពិទ្ធិ រាជ្យព្រះជ័យ ។</p>
<p>៩២) ខ្មែរងាកមក បដិមា កាត់ព្រះកេស បន្ទាយភ្នំ</p>	<p>យកព្រហ្មញ្ញ ត្រូវកម្ទេច ឆ្លាក់ទៅជា កប់ព្រះពុទ្ធ</p>	<p>ជាសាសនា កប់ក្នុងដី ព្រះឥសី ជាច្រើនទៀត ។</p>
<p>៩២) សតវត្ស ខ្មែរចំណុះ ប្រើបាលី មានវិវាទ</p>	<p>ទី១៣ ចុះទៅជឿ លែងប្រើប្រាស់ ខាងកាសា</p>	<p>ចាប់ផ្តើមចុះ ថេរវាទ សំស្រ្តឹតទៀត និងសាសនា ។</p>
<p>៩៣) ថេរវាទ ព្រាហ្មណ៍ខ្ចាត់ព្រាត់ អារ្យធម៌ បានអ្នកណា</p>	<p>លើកតម្កើង ព្រោះតែខ្មែរ វប្បធម៌ ជួយអប់រំ</p>	<p>សាសនារដ្ឋ លែងត្រូវការ និងកាសា ខ្មែរអង្គរ ។</p>
<p>៩៤) សតវត្ស ចារវលីក ព្រោះបាត់បង់ ខ្មែរធ្លាក់ក្រ</p>	<p>ទី១៤ អានុភាព បញ្ញវិន័យ ខ្យល់កម្រ</p>	<p>គ្មានចារឹក ព្រះនគរ ដែលស្មោះសរ ខាងប្រាជ្ញា ។</p>

៩៥)	ឱអង្គរ នៅបារមី តែវប្បធម៌ ក្លាយទៅជា	ស្រស់បវរ ព្រះវិស្ណុ អារ្យធម៌ ជំនិលា	បាត់ស្ទើរ ថែរក្សា និងសាសនា គ្រាន់រំលឹក ។
៩៦)	កូនខ្មែរអើយ ជនខេមរា មានឱហាត នឹករលឹក	កុំកន្តើយ ត្រូវភ្លៀវភ្លា មានមារយាទ ដល់ពូជខ្មែរ	ចាំវាសនា កុំនៅស្តើក ជាពន្លឹក សាងអង្គរ ។
៩៧)	ខ្មែរធ្លាប់ប្តឹង តាមចំណាំ ខ្មែរមានចិត្ត ផ្សព្វផ្សាយធម៌	ព្រោះខ្មែរយើង ខ្មែរស៊ូទ្រាំ មានគំនិត សាងប្រាសាទ	ចេះចងចាំ សាងនគរ មានឈាមជ័រ ពីបុរាណ ។
៩៨)	យើងជាខ្មែរ និងវប្បធម៌ បង្រៀនកូន រហូតមាន	ត្រូវការពារ ពីដូនតា ចៅឱ្យចេះ ព្រះអាទិត្យ	អារ្យធម៌ ឱ្យរក្សមក្សាន្ត ខ្មែរបុរាណ និងព្រះចន្ទ ។

បណ្ឌិតសភាចារ្យ ហង់ជួន ណារ៉ុន

បណ្ឌិតសភាចារ្យ ហង់ជួន ណារ៉ុន បច្ចុប្បន្នជាអគ្គនាយករងរបស់ យុវជន និងកីឡា និងជាអនុប្រធានឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចជាតិ (SNEC) ក្នុងនីតិកាលទី៦នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ។

លោកទទួលបានសញ្ញាបត្របរិញ្ញាបត្រជាន់ខ្ពស់នៅឆ្នាំ១៩៨៨ និងបណ្ឌិតនៅឆ្នាំ១៩៩១ ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចអន្តរជាតិពីវិទ្យាស្ថានទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិក្រុងម៉ូស្កូ ព្រមទាំងសញ្ញាបត្រជាន់ខ្ពស់ផ្នែកធានារ៉ាប់រងពីវិទ្យាស្ថានធានារ៉ាប់រង (CII) ប្រទេសអង់គ្លេស និងវិទ្យាស្ថានធានារ៉ាប់រងម៉ាឡេស៊ី (MII) ។ នៅឆ្នាំ២០១២ លោកបណ្ឌិតទទួលបានសញ្ញាបត្របរិញ្ញាបត្រជាន់ខ្ពស់ ផ្នែកនីតិសាស្ត្រអន្តរជាតិពីសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ច នៅកម្ពុជា និងពីសាកលវិទ្យាល័យLyon II នៃសាធារណរដ្ឋបារាំង ព្រមទាំងទទួលបានវិញ្ញាបនបត្រផ្នែកនីតិសមុទ្រពីបណ្ឌិត្យសភា Rhodes ផ្នែកនីតិសាស្ត្រ និងគោលនយោបាយសមុទ្រ ។ នៅឆ្នាំ២០១៨ លោកបណ្ឌិត ទទួលបានសញ្ញាបត្របណ្ឌិតផ្នែកអប់រំពីសាកលវិទ្យាល័យចូឡាឡុងកន ។

លោកបណ្ឌិតធ្លាប់បានបម្រើការងារក្នុងបេសកកម្មការទូត និងក្នុងវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវ ជាអ្នកវិភាគនយោបាយ និងសេដ្ឋកិច្ច ។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៩មក លោកបណ្ឌិតបានចូលបម្រើការងារក្នុងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងទទួលបន្ទុកការងារសំខាន់ៗរួមមាន អ្នកសម្របសម្រួលការងារស្រាវជ្រាវនៃក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងជាអនុប្រធានទី១នៃនាយកដ្ឋានថវិកា និងហិរញ្ញវត្ថុ ។ បន្ទាប់មក ក្នុងឆ្នាំ២០០១ លោកបណ្ឌិតបានត្រូវតែងតាំងជាអគ្គលេខាធិការរងទទួលបន្ទុកគោលនយោបាយរួមមាន គោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច សារពើពន្ធ ហិរញ្ញវត្ថុ កិច្ចការអាស៊ាន ឧស្សាហកម្ម ហិរញ្ញវត្ថុ ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ច និងទទួលបន្ទុកក្នុងការសម្របសម្រួលជាមួយមូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ (IMF) និងធនាគារពិភពលោក (World Bank) ។

ពីឆ្នាំ២០០៤ដល់ឆ្នាំ២០១០ លោកបណ្ឌិតត្រូវបានតែងតាំងជាអគ្គលេខាធិការនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។ លោកបណ្ឌិតធ្លាប់ចូលរួមកិច្ចប្រជុំអនុរដ្ឋមន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុ និងទេសាភិបាលធនាគារកណ្តាលអាស៊ានបូកបី ពីឆ្នាំ២០០០ដល់២០១០។ ពីឆ្នាំ២០១០ដល់ឆ្នាំ២០១៣ លោកត្រូវបានតែងតាំងជាអគ្គលេខាធិការក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។ ក្នុងតួនាទីនេះលោកធ្លាប់ធ្វើជាតំណាងប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងកិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុនិងទេសាភិបាលធនាគារកណ្តាល G20 ក្នុងឋានៈដែលប្រទេសកម្ពុជាជាប្រធានអាស៊ាន នៅឆ្នាំ២០១២។ លោកបណ្ឌិតក៏បម្រើការងារជាអ្នកសម្របសម្រួល កិច្ចពិភាក្សាគោលនយោបាយរវាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុជាមួយធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី (ADB) មូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ (IMF) និងធនាគារពិភពលោក (World Bank) ។

ក្នុងតំណែងជាអនុប្រធានប្រចាំការនៃឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចជាតិ (SNEC) ដែលជាស្ថាប័នខាងផ្នែកគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា លោកបណ្ឌិតបានសរសេរឯកសារគោលនយោបាយជាច្រើន និងបានអមដំណើរ **សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចូលរួមក្នុងសន្និសីទអន្តរជាតិ ដូចជា មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ ចលនាមិនចូលបក្សសម្ព័ន្ធ កិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន កិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ីបូព៌ា និងវេទិការអន្តរជាតិជាច្រើនទៀត។

លោកបណ្ឌិតបាននិពន្ធសៀវភៅជាច្រើនក្បាល ជាភាសាខ្មែរ អង់គ្លេស និងបារាំងស្តីអំពីការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចនៅកម្ពុជា និងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ហើយស្នាដៃចុងក្រោយក្រោមចំណងជើងថា *Cambodian Economy: Charting the Course for a Bright Future* ត្រូវបានជ្រើសរើសបោះពុម្ពផ្សាយ ដោយវិទ្យាស្ថានសិក្សាអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (ISEAS) នៃប្រទេសសិង្ហបុរី។ ស្នាដៃចុងក្រោយរបស់លោក គឺ «អក្សរសិល្ប៍ និងភាសាខ្មែរសម័យមុនអង្គរ និងសម័យអង្គរ តាមរយៈសិលាចារឹក»។

ស្នាដៃរបស់អ្នកនិពន្ធ

- ១- L'Économie du Cambodge: La lutte pour le développement, 2005
- ២- Essais économiques, 2007
- ៣- Les finances publiques du Cambodge, 2007
- ៤- Cambodia: Recent Macroeconomic and Financial Sector Development, 2008
- ៥- Three Essays on Macroeconomic Management of Cambodia, 2008
- ៦- Introduction to Insurance, 2008
- ៧- ម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច - ឆ្នាំ២០០៩
- ៨- Public Finance in Cambodia, 2009
- ៩- ហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ - ឆ្នាំ២០០៩
- ១០- ប្រាសាទព្រះវិហារ - ឆ្នាំ២០០៩
- ១១- Cambodian Economy: Chartering the Course of a Brighter Future. A Survey of Progress, Problems and Prospects, 2009
- ១២- L' économie du Cambodge: Nouvelles frontières du développement socio-économique, 2010
- ១៣- Regards sur le différend maritime khméro-thaïlandais à la lumière de la jurisprudence internationale, 2012
- ១៤- ទស្សនាទានស្តីពីវិវាទព្រំដែនសមុទ្ររវាងកម្ពុជា និងថៃ ឡង់ដ៍ ក្នុងបរិបទនៃយុត្តិការអន្តរជាតិ - ឆ្នាំ២០១៣
- ១៥- សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា ៖ មាត់ឆ្ពោះទៅរកអនាគតដ៏ក្លឹស្យាង ៖ វឌ្ឍនភាព បញ្ហាប្រឈមនិងទស្សនវិស័យទៅអនាគត - ឆ្នាំ២០១៥
- ១៦- កំណែទម្រង់វិស័យអប់រំនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ៖ មាត់ឆ្ពោះទៅរកសង្គមពុទ្ធិ និងវិបុលភាព - ឆ្នាំ២០១៦
- ១៧- គោលនយោបាយទំនាក់ទំនងសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រទេសនៃប្រទេសកម្ពុជា នាសម័យទំនើបនៅសម័យសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា (ទសវត្សរ៍ ឆ្នាំ១៩៨០) - ឆ្នាំ២០១៧

១៨- នីតិអន្តរជាតិសេដ្ឋកិច្ច - ឆ្នាំ២០១៧

១៩- Series of Lectures in Public International Law, 2018

២០- សិក្សាសង្ខេបស្តីពីទស្សនវិជ្ជា - ឆ្នាំ២០១៨

២១- Droit International Économique, 2018

២២- Education Reform in Cambodia, 2018

២៣- វិភាគទាននៃការសិក្សាអក្សរសិល្ប៍ខ្មែរក្នុងការលើកកម្ពស់អំណាននៅកម្ពុជា - ឆ្នាំ២០១៩

២៤- ប្រវត្តិសាស្ត្រកម្ពុជា ក្នុងបរិបទសកលលោក - ឆ្នាំ២០១៩

២៥- អក្សរសិល្ប៍ និងភាសាខ្មែរសម័យមុនអង្គរ និងសម័យអង្គរ តាមរយៈសិលាចារឹក - ឆ្នាំ ២០២០

កំណាព្យខ្មែរមានប្រវត្តិដ៏យូរលង់ណាស់មកហើយ។ សិលាចារឹកចាប់ពីសតវត្សទី៦ដល់ទី១៤ជាកាសាសំស្ក្រឹត សុទ្ធតែរៀបរៀង ពាក្យកាព្យ ដែលហៅថា “ កាវ្យៈ ”។ នៅសតវត្សទី១០ កំណាព្យកាសា សំស្ក្រឹតខ្មែរឈានដល់ចំណុចកំពូល។ វណ្ណកម្មអក្សរសិល្ប៍កំណាព្យ ខ្មែរកណ្តាលចាប់ពីសតវត្សទី១៥ដល់ទី១៨ មានរឿង “ រាមកេរ្តិ៍ ” និង “ ល្បើកអង្គរវត្ត ” (១៦២០)។ សិលាចារឹកដ៏យ នន្ទ (១៧០១) តែង ជាបទព្រហ្មគីតិ កុដង្កំលីលា និងកាកគតិ។ អក្សរសិល្ប៍កំណាព្យ កាសាខ្មែរសម័យទំនើបឈានដល់ចំណុចកំពូលនៅចុងសតវត្សទី១៩ និងដើមសតវត្សទី២០ ដូចជារឿង “ សព្វសិទ្ធិ ” (១៨៩៩) និងពន្ធដោយលោក ហ្នឹងកក្កីអក្សរ តន់ និងរឿង “ ទុំទាវ ” (១៩១៥) ដោយព្រះបទុមថេរសោម។ ដូច្នេះកំណាព្យខ្មែរ គឺជាបេតិកភណ្ឌជាតិ ដ៏សំខាន់ដែលបុព្វបុរសខ្មែរបន្សល់ទុក ហើយកូនខ្មែរជំនាន់ក្រោយ មានកាតព្វកិច្ចអភិរក្ស និងអភិវឌ្ឍបន្តទៀត។